

ЗНОБА́ Микола Валентинович (21. 09. 1974, Київ) — скульптор. Син **В. Зноби** і **Т. Голембієвської**, онук **І. Зноби**, **А. Голембієвської**, **М. Молоштанова**. Член НСХУ (2000). Закін. Київський художній інститут (1997; викл. **І. Макогон**, **В. Швецов**). На творчій роботі. Директор Музею-майстерні Зноби-Голембієвських у Києві (від 2006). Учасник всеукр. мистецьких виставок від 1992. Персон. — у Лондоні (1997), Парижі (2006), Києві (2007, 2009). Основні галузі — монум. та станк. скульптура,

портретна пластика. Для творчості З. характерні виразність тонких миттєвостей станів, експресив. автор. стиль.

Основні твори

пам'ятники – Дж. Мюїру (1996, співавт.; м. Данбар, Велика Британія), «Св. Ольга та св. Всеволод» (1999), «Гончар» (2000), «Архангел Михаїл», пам'ятний знак на честь дружби України та Чилі (обидва – 2001), «Козак Мамай» (2002; усі – Київ), М. Грушевському (2004, м. Козятин Вінн. обл.), королеві Франції Анні Київській (2005, м. Сенліс, Франція), І. Козловському (2008, Київ; усі – співавт.), Т. Шевченку (Прага), Героям Чорнобиля (м. Волочиськ Хмельн. обл.; обидва – 2009); станк. скульптури – «Погоня», «Антилопи» (обидві – 1996), «Р. Нурієв» (1997), «Бахус», «Перлина. Три грації» (співавт.; обидві – 2000), «Пеґас» (2001), «Святослав. Їду на Ви!» (співавтор), «Адам та Єва», «Емілія», «Викрадення Європи» (усі – 2004), «Снігова Королева» (2008); портрети – «Посол Китаю Дж. Лі», «Посол Марокко С. Абджаліль» (обидва – 2010).

Рекомендована література

1. Микола Зноба: Альбом. К., 2004.
[В. М. Дірова](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Зноба Микола Валентинович / В. М. Дірова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16870>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).